

Biblická hodina – 21.07.2022

Suspírium: „Ja ustanovím svoju zmluvu s tebou a spoznáš, že ja som Hospodin, aby si si spomenula a zahanbila sa, aby si už viac neotvárala ústa pre svoju potupu, keď ti odpustím všetko, čo si popáchala,“ znie výrok Pána, Hospodina.“ (Ez 16,62-63) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 119:45-48.: „Je, Pane, Tvoje slovo naveky,...“

Modlitba

Ďakujeme Ti Pane náš Všemohúci, že „skutočnosť s našimi ideálmi zatočí.“ (Albert Sweitzer) Každý deň zápasíme o vieru a pravdu so skutočnosťou a so skúsenosťami, ktoré v nás víria. Dnes v Tvojom slove nachádzame čistotu, silu a vytrvalosť. Dnes v spoločenstve Tvojom chceme žiť myšlienkami lásky, mierumilovnosti a miernosti. Vyznávame Ti, že každé násilie nás obmedzuje a vyvoláva protiútok. Pomôž nám sledovať dnes Tvoju priamu úmeru a jednosmernosť, ktorá sa dokonale prejavila v Kristovej obeti. Daj, aby sme boli presvedčení, že Ty sa skrývaš za ľuďmi, ktorí v Tvojom mene a Tvojou najúčinnejšou a najúčelnejšou silou slúžia nám. Nech zapôsobí na naše ľudské srdce a myseľ to, čo zameškáme a to, čo nepoužívame. Daruj nám svojho Ducha, aby sme zistili, prečo nebolo počuť doposiaľ to, čo potrebujeme od a skrze Teba. Podivuhodný Radca našich životov, drahý Pane, Kristus náš, priprav nás na službu, potešuj nás v biede, prihovor sa za nás u Boha Otca Všemohúceho, aby sme v tento spoločne strávený čas prežili s bratmi a so sestrami tak, ako Ty chceš. Prosíme, požehnaj naše spoločenstvo Slovom Tvojím a Ty osobne nám vykladaj to, čomu nerozumieme. Amen.

Biblický text: Kniha Nehemiáša 7. kapitola 4-38. veršov:

„Mesto bolo rozsiahle a veľké, ale bývalo v ňom málo ľudí a domy neboli postavené. Vtedy mi môj Boh vnukol, aby som zhromaždil šľachticov, predstavených i ľud a zapísal ich podľa rodov. Našiel som rodový zoznam tých, čo sa vrátili na začiatku, a v ňom bolo napísané: Toto sú ľudia z provincie, ktorí sa vrátili zo zajatia, do ktorého ich odviekol babylonský kráľ Nebúkadnecar. Vrátili sa do Jeruzalema a Judska, každý do svojho mesta. Prišli so Zerubbábelom, Jéšúom, Nechemjom, Azarjom, Raamjom, Nachamánim, Mordokajom, Bilšánom, Misperetom, Bidvajom, Nechúmom a Baanom. Paróšových potomkov bolo dvetisícstosedemdesiatdva, Šefatjových tristosedemdesiatdva, Árachových šesťstopäťdesiatdva, Pachat-Moábových, teda Jéšúových a Jóabových, dvetisícosemsto-osemnásť, Élamových tisícvestopäťdesiatštyri, Zattúových osemstoštyridsaťpäť, Zakkájových sedemstošesťdesiat, Binnújových šesťstoštyridsaťosem, Bébajových šesťstodvadsaťosem, Azgádových

dvatisícristodvadsaťdva, Adonikámových šesťstošesťdesiatsedem, Bigvajových dvatisícšesťdesiatsedem, Ádinových šesťstopäťdesiatpäť, Áterových, teda Chizkijových, deväťdesiatosem, Chášumových tristodvadsaťosem, Bécajových tristodvadsaťštyri, Cháریفových stodvanásť, Gibeónových deväťdesiatpäť, mužov z Betlehema a Netófy stosedemdesiatosem, z Anatótu stodvadsaťosem, z Bét-Azmávetu štyridsaťdva, z Kirjat-Jearímu, Kefíry a Beerótu sedemstoštyridsaťtri, z Rámy a Geby šesťstodvadsaťjeden, z Michmása stodvadsaťdva, z Bétela a Aja stodvadsaťtri, z druhého Neboa päťdesiatdva, potomkov druhého Élama tisícdvestopäťdesiatštyri, Chárimových tristodvadsať, mužov z Jericha tristoštyridsaťpäť, mužov z Lót-Chadída a z Óna sedemstodvadsaťjeden, potomkov Senáových tritisícdeväťstotridsať.

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Veľké a rozsiahle mesto, ktoré obývalo málo ľudí. Domy nestoja, ale pritom ľud je už v Jeruzaleme dosť dlho na to, aby začal konať. Nehemiáš práve preto sa seba samého spytuje: „Kde sú navrátilci?“ Kde sa podeli tí, ktorí sa vrátili z Babylónie? Vrátili sa, ale ako keby sa vytratil. Provincia nie je až taká veľká, že by sa mohli utiahnuť na bezpečné miesto a následne sa objaviť po dobojovaní privilégií inými a cudzími nástrojmi. Zoznam navrátilcov je zaradený po osobnom boji Nehemiáša, ktorý s nepriateľmi bojuje o dostavanie hradieb (6. kapitola) a po ustanovení stráže nad hradbami Jeruzalema (7. kapitola 1-4. veršov). Zoznam je pravdepodobne už v čase Nehemiáša archívnym dokumentom a pochádza z roku 518 pred n. l. Nehemiáša zaujíma, kto tvorí vyvolený Boží ľud. Nehemiáš je veľmi zvedavý, kde je tá masa ľudí, ktorí sa vrátila.

To všetko vnukol Nehemiášovi Boh Hospodin. Boh potešuje svojho služobníka, aby nikdy nezabudol, že nie je sám. On nemusí podstúpiť podobné ťažkosti ako Eliáš, ktorý svojou púťou k Horebu sa skrýva a zabudol na to, že nekoná len on: „*V Izraeli si ponechám sedemtisíc mužov, všetkých takých, ktorých kolená sa neskláňali pred Baalom a ktorých ústa ho nebozkávali.*“ (IKr 19,18)

Sám doma, ale Boh vnukol Nehemiášovi to, čo najviac potreboval: podporu a prítomnosť Božieho ľudu. Tento menný zoznam svedčí o tom, že tu pracuje a bojuje Boží ľud. Boh vnukol Nehemiášovi to, čo mu pomohlo najviac v bojoch obstať. Im patrí poslanie. Im patrí údel. Im patrí zodpovednosť. Im patrí, lebo Boh si prisvojil a osvojil vlastný ľud.

Nezabúdať. Menný zoznam. Menný zoznam voličov Cirkevného zboru Reformovanej kresťanskej cirkvi so sídlom v Bratislave. Tí, ktorí sa nachádzajú v tomto zozname, nemajú len svoje práva, ale aj povinnosti. Poslanie byť učeníkom. Byť znamením nádeje v perspektíve Božieho kráľovstva. Byť strážnou hliadkou, bdieť na modlitbách uprostred cirkvi a za celý svet. Byť k dispozícii. Byť darom Bohu a ľuďom, a to životom na ceste viery v živom spoločenstve.

Návrat týchto ľudí je teda novým bytím, novou možnosťou a novou skúsenosťou. Byť a dostať novú šancu, veď za menami, za číslami sú konkrétni ľudia. Návrat znamená skutočné bytie. Návrat znamená službu pre komunitu. Návrat znamená počúvanie hlasu Najvernejšieho.

A v tejto štruktúre každý má svoje miesto. Tento menný zoznam obsahuje rôznorodé spoločenské vrstvy a pritom poukazuje na to, že každý má inú úlohu pri obnove hradieb a chrámu Jeruzalema. Lévijski, kňazi, poprední predstavitelia a chudobný ľud má iné možnosti pomoci. Každý na svojom mieste ako zodpovedný člen Izraela má konať. Ich činnosť sa neporovnáva, ich skutky sú rovnocenné a rovnako dôležité ako skutky každého z nich. Spoločne niesť ťarchu a bremená služby sa musíme i my naučiť. Povzbudzovať sa a po boku Hospodina sa stať skutočným spojivom ľudu v mene Ježiša Krista. Údy Kristovho tela si musia navzájom pomáhať. Nie sme nadradení a podradení v službe, ale potrební pre Božie zámery.

Tento menný zoznam nie je len o tom, kto sa vrátil, a kto pomôže Nehemiášovi sa vysporiadať s ťažkosťami, ale hlavne o Božej milosti. Za ľuďmi, za konkrétnymi ľuďmi i v službe stojí Boh. Boh pomoci, Pán útechy, Duch sily, lásky a rozvahy. (II Tim 11,7) V službe najväčšou pomocou je Božia prítomnosť. Celý Izrael skrze Boha Otca Všemohúceho tvoria rody, skupiny mužov, taký počet vodcov, na ktorých sa môže oprieť služobník Boží, ale len s Pánovou oporou. Dokonca tento ľud podľa Božieho slova tvorí cirkevný zbor. Zasväcuje ich v tejto službe práve skúsenosť s Bohom. Svätý, Svätý, Svätý ich zhromažďuje a zachováva. Boh sa ich ujíma a vedie.

Toto povzbudenie dostávajú tí, ktorí sú potomkovia navrátilcov. Boh ich upozorňuje: ten, kto býva v Jeruzaleme, ten má svoje záväzky. Nielen výsady a privilégia si privlastní, ale aj povinnosti. Božie dobrodenie im patrí, Pánovo vedenie im patrí, ale oni si nemôžu ukrátiť vlastný život o duchovný zápas, ktorý im prináleží. V ich pamäti ako v pamäti potomkov nemôže žiť horkosť porážky, ale láskyplné prinavrátenie sa domov. Boh ako vnukol Nehemiášovi, kde sa môže informovať o pomoci na zemi pomocou moci Pánovej, tak potešuje ľud Boží, vy ste vyvolený národ.

Boh aj nás sa pýta: „Ako sa zdefinujeme my, súčasní kresťania? Apoštol Peter svoj vlastný ľud definuje takto: „*Vy však ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo...*“ (I Pt 2,9) a preto ich povzbudzuje, aby konali a činili svoje skutky dobrodenia: „*Aj vy sa dajte zabudovať ako živé kamene do duchovného domu, aby ste sa stali svätým kňazstvom, ktoré bude prinášať duchovné obety príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.*“ (I Pt 2,5) Skrze Ježiša Krista patríme do spoločenstva živého. Skrze Ježiša Krista patríme do cirkevného zboru žijúceho v Bratislave. Patríme tam, kde je naše miesto. Patríme pre obeť Ježiša Krista. Patríme, lebo Boh dobojoval v Kristovi to, čo je už naše. On nás miloval prvý. Ako milujeme my cirkevný zbor, spoločenstvo bratov a sestry?

Nehemiáš vie, Boh mu vnukol, kde má hľadať tých, ktorí sa navrátili a ich potomkov. Boh mu vnukol pomoc, aj nám pomôže, kto je s nami v službe Kristovej.

Biblický text: Kniha Zjavenia Jána 10. kapitola, 8-11. veršov

„Tu hlas, ktorý som počul z neba, znova ku mne prehovoril a povedal: Choď, vezmi otvorenú knihu z ruky anjela, čo stojí na mori a na zemi. Pristúpil som k anjelovi a povedal som mu, aby mi tú knižku dal. Odpovedal mi: Vezmi a zjedz ju; v žalúdku ti zhorkne, ale v ústach bude sladká ako med. A vzal som knižku z ruky anjela a zjedol som ju. V ústach bola sladká ako med, ale keď som ju zjedol, zhorkla mi v žalúdku. Tu mi povedal: Musíš opäť prorokovať o mnohých ľuďoch, národoch, jazykoch a kráľoch.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Apoštol Ján prestáva byť nezúčastneným pozorovateľom nebeských a pozemských dianí, ale stáva sa súčasťou deja. Už nielen píše, čo všetko videl, ale zrazu je celkom zainteresovaný do udalostí ako výkonný orgán. Vstupuje do deja, ktorý sa odohráva.

Apoštol Ján prijíma knihu a vezme si ju. Nie je prvý, ktorý musí vziať a zjesť knižku. Táto biblický stať pojednáva o tom, čo vykonal aj prorok Ezechiel (Ez 2,8-3,11). On musí zhltnúť zvitok popísaný do posledného miesta žalospevmi, nárekmami a bedákaním vlastného ľudu. On sa musí stotožniť so životom vlastného ľudu, aby mohol vyriešiť svedectvo o nádeji Božieho ľudu. Ezechiel niesol ťarchu a bremeno vlastného ľudu. Ich bolesť bola bolesťou proroka. Ich zármutok bol zármutkom proroka. Ich zúfalstvo bolo zúfalstvom proroka. On bol poslaný k ľudu, ktorý bol naozaj na mizine vlastných možností. Táto knižka je o všetkom, čo zastihlo verných a to prorok i apoštol Ján musí nosiť v sebe, aby mohol slúžiť im evanjelium života.

Stotožniť sa s problémami vlastných. Stotožniť sa s ťažkosťami vlastných. Celkom prijať údel Božieho ľudu. Celkom si prisvojiť to, čo Boží ľud postihlo, aby mal o čom hovoriť. V prípade Jána to je kritika voči mnohým národom, kmeňom, jazykom a kráľom. Túto správa apoštol nesie v sebe, ale my sa ju nedozvieme. Toľko však vieme, že čo to spôsobuje v živote apoštola Jána.

Horkosť a sladkosť. Celkom odlišné chuťové bunky. Tieto chute sú znamením biedneho i víťazného života Božieho ľudu. Tu na zemi bieda, tam nahor radosť. Tu na zemi horkosť, tam nahor sladkosť. Božie tajomstvo, ktoré aj nás kresťanov prenasleduje. Horkosť súčasného sveta, sladkosť zaslúbeného neba. Boha zabolí táto horkosť a práve preto do posledného momentu hlása evanjelium ako med. Táto sladkosť, zaslúbená pomoc dáva zmysel horkosti, bolesti a ťažkostiam. Ťažko stráviteľná horkosť i pre apoštola Jána. V Božích knihách je zapísaná horkosť a sladkosť. A kto pozorne číta, vie, že i v neho Boh komunikuje takto.

My vieme, že táto milosť nie je o lacnom presladenom svete. Boh do horkosti sveta vložil svojho milujúceho syna. Kto Jeho slová počúva, všetko získal. Čo o nás prezradia obľúbené chute?

Božie slovo je radostná novina, láskyplná správa, evanjelium života, ale ak človek sa naozaj živí Božím slovom, nemôže nepociťovať horkosť slov Pánových. Svet totiž arogantne odmieta všetko, čo je sväté. Hrozí útokom a Boží ľud čelí obrovským nástrahám zo strany zeme. Biblia je duchovný pokrm a jeho obsah je daný i nám.

„Čo si dáme na obed?“ – je to otázka stámiliónov ľudí na svete. Čo budeme jesť duchovne, čo prijímame osobne ako duchovný pokrm? Každý vie, že koľko nenávisť, koľko nesvárov, koľko urážok musí každý deň zhltnúť – prehltnúť, preto lebo je kresťan. Na pracovisku, v rodinnom kruhu, blízkosti sveta číha na nás nebezpečenstvo a horkosť.

Apoštol Ján dostáva veľmi jasný a striktný rozkaz: „**Vezmi a zjedz ju!**“ Biblia nás naučí selektovať. Ak Biblia sa pre nás stáva Knihou kníh, naša sila sa znásobí a naše duchovné zdravie sa upevní. Božie slovo v nás prefiltruje to, čo do nášho života nepatrí. Dnes môžeme precítiť aké požehnanie je čítať, počúvať a zachovávať Božie Slovo. „**Božie slovo je živé a účinné.**“ (Žid 4,12) Ježiš hovorí: „**Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život.**“ (Jn 6,63) Len vo Svätom Písme sa nachádzajú tie živiny, ktoré naše bunky živia na večný život. Na vitamíny bohaté ovocie je obsiahnuté v živom Slove. Bez toho prahne duša človeka.

Keby však Božie slovo malo len sladkú chuť, človeka by nikdy nepretváralo. Zmena nastáva práve pri horkosti Slova. Božia múdrosť je práve v tom, že horkosť slova nás celkom zarmúti, ale Boh chce, aby život človeka bol lepší a krajší. Božie Slovo nás paralyzuje, zastaví a nad vlastným konaním sa zamyslíme. Keď v nás Božie slovo pôsobí horko, dovedy sa nevieme zmieriť s vlastným životom. Pracuje v nás. Zapracuje našimi zmyslovými a citovými bunkami. Živí to, čo v nás odumrelo, ale schátralo. Očisťuje naše svedomie. Nenechá nás na pokoji.

Toto Slovo nie je však samoúčelné. Slovom Božím musíme slúžiť iným. Apoštol Ján dostáva jasný signál: „Prorokuj!“ V prvom rade Božie Slovo pochádza od Boha. Hlas, ktorý počujeme z neba, je pre nás a za nás. Ani Ján nedostal usmernenie od človeka, ale anjel mu daroval knižku a oslovil ho mohutný hlas. Nezabúdajme, Kto nás oslovuje svojim hlasom. Nezabúdajme, Kto je hýbateľom našich životov. Nezabúdajme, Kto nás väčšmi miluje. Nezabúdajme, kto nás živí na večný život. Vezmime a zjedzme, čo je pre nás pripravené skrze krv Ježiša Krista.

Záverová modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Každá Božia reč je preverená, je štítom tým, čo sa k nemu utiekajú. Nepridávaj nič k jeho slovám, aby ťa nepotrestal a neusvedčil z klamstva.“ (Prís 30,5-6) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 238: „Vpíš nám do srdc, drahý Bože...”

Zlatica Oravcová **Nezávid'**

Nezávid', keď má sa lepšie iný,
praj mu to z lásky čistej, úprimnej:
Keď uvidíš jeho úspešnejšie činy,
na lýre tvojho srdca pieseň vďaky znej !

Nezávid', keď vidíš úspech brata
a rozjasnenú jeho tvár,
nech srdce tvoje za to vďaku spriada,
kladúc ju tíško Lásky svätej na oltár.

Nezávid', keď dobre sa mu vodí,
keď zdravia má a všetkých darov dosť,
nech v srdci tvojom ďakovné sú schody
a stále ku nim stúpaj iným pre radosť.

Za iných modli sa v prvom rade,
len prajným kynie spokojnosti raj:
Za šťastie iných ďakuj Bohu všade
a nebies Pánovi svoj život odovzdaj!